

BOSNA I HERCEGOVINA
BRČKO DISTRIKT BOSNE I HERCEGOVINE
OSNOVNI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o P 138614 23 P 2
Brčko, dana 23.10.2023. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Osnovni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, po sudiji Mulahalilović Emini, u pravnoj stvari tužioca T.R., iz B., ul. ... broj ..., zastupan po punomoćniku Mikić Ćosić Zorici, advokatu iz Banja Luke, protiv tuženog „Drina osiguranje“ a.d. Milići, Filijala Brčko, ul. Petra Kočića broj 3, Brčko, zastupan po zastupniku po zakonu – direktoru Janković Valentinu i po punomoćniku Vuković Branki, advokatu iz Milića, radi isplate iz osigurane sume, v.sp. 350.000,00 KM, nakon održane usmene i javne glavne rasprave, zaključene dana 23.10.2023. godine, u prisustvu punomoćnika stranaka, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tuženi „Drina osiguranje“ a.d. Milići dužan je tužiocu R. T. iz B. isplatiti osiguranu svotu (naknadu iz osiguranja) u iznosu od 120.076,90 KM i zakonsku zateznu kamatu obračunatu na taj iznos počev od 23.01.2021. godine pa do isplate.

Sa viškom tužbenog zahtjeva za isplatu naknade iz osiguranja tužilac se odbija kao neosnovanim.

Obavezuje se tuženi da tužiocu nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 7.351,62 KM, a sve u roku od 30 dana od dana donošenja presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Sa viškom tužbenog zahtjeva za troškove parničnog postupka parnične stranke se odbijaju.

O b r a z l o ž e n j e

Tužilac je, putem punomoćnika, dana 17.05.2021. godine podnio sudu tužbu, protiv tuženog, radi isplate osigurane sume (naknade iz osiguranja). U tužbi je naveo da je sa tuženim dana 03.02.2020. godine u B. zaključio ugovor o osiguranju imovine od požara i prirodnih sila za period od 05.02.2020. godine do 05.02.2021. godine, da su predmetnim ugovorom osigurani građevinski objekat-kuća površine 235 m² na P., J. bb i stvari u objektu, te da su dana 27.12.2020. godine u požaru potpuno uništeni osigurani objekat i stvari. Nadalje navodi da je tuženom prijavio nastanak osiguranog slučaja, koji mu nije isplatio osiguranu sumu, zbog čega je punomoćnik tužioca tuženom dostavio obrazložen podnesak kojim je opredijelio potraživanje i dostavio

dokaze potrebne za rješavanje odštetnog zahtjeva, a da tuženi ni do momenta podnošenja tužbe nije isplatio osiguranu sumu. Tužbenim zahtjevom potražuje da mu tuženi isplati osiguranu svotu u iznosu od 350.000,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 27.12.2020. godine pa do isplate, a potražuje i troškove parničnog postupka.

Tuženi je u odgovoru na tužbu istakao prigovor mjesne nenadležnosti Osnovnog suda Brčko distrikta BiH, navodeći da je u predmetnoj pravnoj stvari mjesno nadležan sud po mjestu sjedišta tuženog, odnosno Osnovni sud u Vlasenici ili sud po mjestu nastanka štetnog događaja, odnosno Osnovni sud u Sokocu. Pored toga, tuženi ističe prigovor ispunjenja obaveze, navodeći da je tužiocu u vansudskom postupku isplatio iznos od 150.583,00 KM, a koji iznos predstavlja stvarnu visinu pretrpljene štete, kao i da čini nespornim da je tužilac dana 03.02.2020. godine sa tuženim zaključio polisu osiguranja imovine broj 29981 kojom je tuženi osigurao građevinski objekat – kuću površine 235 m² na J. i stvari u istoj, te da je dana 27.12.2020. godine nastupio osigurani slučaj, odnosno da je došlo do požara i samim tim do štete na osiguranom objektu i stvarima, a ne osporava ni pasivnu legitimaciju, niti pravni osnov. Tuženi osporava visinu postavljenog tužbenog zahtjeva, smatrajući da je isti previsoko postavljen i da ne odgovara stvarno pretrpljenoj šteti, odnosno da je visinu štete na osiguranom objektu utvrdio na osnovu polise osiguranja, dostavljene dokumentacije, fotografija oštećenog objekta i u konačnici na osnovu nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka građevinske struke, koji je isti sačinio nakon izlaska na lice mjesta i visinu štete procijenio na iznos od 138.583,00 KM.

Preciziranim tužbenim zahtjevom od 11.03.2022. godine tužilac traži da mu tuženi isplati osiguranu sumu (naknadu iz osiguranja) u iznosu od 165.232,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 27.12.2020. godine do konačne isplate, budući da je tuženi u vansudskom postupku, a nakon podnošenja tužbe tužiocu isplatio na ime naknade štete na objektu sa raščišćavanjem iznos od 138.583,00 KM i štete na opremi iznos od 12.000,00 KM, te potražuje troškove parničnog postupka.

U toku dokaznog postupka provedeni su dokazi uvidom i čitanjem: Polise osiguranja broj 29981 i snimanje rizika od 03.02.2020. godine, zapisnika o uviđaju broj: 16-02/1-409/20 od 28.12.2020. godine, zahtjev za naknadu štete na objektu i stvarima po osnovu osiguranja od požara od 17.03.2021. godine, obavještenja o prijemu zahtjeva za naknadu štete broj: 3/21-IP od 29.03.2021. godine, nalaz i mišljenje vještaka protivpožarne zaštite Fehreta Ibrak od 05.01.2021. godine, ponuda broj 97/21, predračun radova „Gradnja DMD“ d.o.o., predračun radova „Santing“ d.o.o. Pale, rješenje Odsjeka za prostorno uređenje, građevinarstvo, stambeno-komunalne poslove, broj: 04-364-36/08 od 14.07.2008. godine, rješenje Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove, područna jedinica Istočno Sarajevo, broj: 28/3-952-59/03 od 26.06.2003. godine, spisak opreme sastavljen od strane tužioca, obrazložena ponuda tuženog broj 3/2021-IP od 24.05.2021. godine, ispis naloga za račun od 04.06.2021. godine, prijave štete od požara i nekih drugih opasnosti, ispravu - procjenu građevinske vrijednosti objekta stalnog sudskog vještaka građevinske struke Ibrahimović Ferida od 10.05.2021. godine, fotografije nakon opožarenja i prilikom preuzimanja osiguranja, te je saslušan svjedok I.F.

Sud je proveo dokaz vještačenjem po vještaku građevinske struke Begović Zijadu.

Uvažavajući upute Apelacionog suda Brčko distrikta BiH ovaj sud je na osnovu provedenih dokaza, te ocjene istih kako pojedinačno, tako i u njihovoj međusobnoj vezi u smislu odredbe člana 8 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 28/18 i 6/21), u ponovnom postupku odlučio kao u izreci presude, a iz slijedećih razloga:

Sud je odbio prigovor tuženog o mjesnoj nenadležnosti Osnovnog suda Brčko distrikta BiH na osnovu člana 30 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Naime, iz polise osiguranja broj 29981 sud je utvrdio da je ista zaključena kod Drina osiguranje, Filijala Brčko. Dakle, spor proizilazi iz pravnog odnosa poslovne jedinice, odnosno Filijale Brčko, pa je pored suda opće nadležnosti nadležan i sud na čijem se području nalazi poslovna jedinica, u ovom slučaju Filijala, te je radi toga valjalo odbiti prigovor mjesne nenadležnosti jer je Osnovni sud Brčko distrikta nadležan po izberivoj nadležnosti iz člana 30 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Među parničnim strankama nije sporna pasivna legitimacija i osnov tužbenog zahtjeva. Takođe među stankama nije sporno da je tuženi dana 04.06.2021. godine isplatio tužiocu iznos od 150.583,00 KM (138.583,00 KM na ime naknade iz osiguranja na objektu sa raščišćavanjem i 12.000,00 KM na ime naknade za opremu). Među strankama je sporna visina tužbenog zahtjeva.

Iz polise osiguranja imovine broj 29981 sud je utvrdio da je predmet osiguranja građevinski objekat-kuća površine 235 m² na P., da ugovorena vrijednost iznosi 261.800,00 KM, te da su istom osigurane stvari u objektu na ugovorenu vrijednost od 78.540,00 KM.

Iz zapisnika o uviđaju Policijske uprave Istočno Sarajevo, broj: 16-02/1-409/20 od 28.12.2020. godine, sud je utvrdio da se požar dogodio 27.12.2020. godine, te da je nakon što je isti ugašen i nakon što su se stekli uslovi za vršenje uviđaja istog dana, formirana ekipa koja je izašla na lice mjesta, između ostalog krim. tehničari i sudski vještak za protivpožarnu zaštitu Fehret Ibrak, da je dolaskom na lice mjesta zatečeno zgarište, odnosno da je predmetni objekat u potpunosti izgorio, da su u unutrašnjosti iste bili vidljivi tragovi gorenja na sve tri etaže, a da su na trećem spratu, gdje se nalazio ugradbeni kamin bili uočeni tragovi koji ukazuju na promjenu temperature, kao i da je krov u potpunosti izgorio, da su na plafonima i zidovima svih prostorija u unutrašnjosti objekta bili vidljivi tragovi gorenja, da je vještak za protivpožarnu zaštitu Fehret Ibrak konstatovao da se centar požara nalazio na mjestu gdje je drvena stropna i krovna konstrukcija bila postavljena blizu limene cijevi koja služi kao dimnjak, u apartmanu broj 6, odnosno na zadnjem spratu objekta, te da je usljed visoke temperature došlo do zagrijavanja i paljenja drvene konstrukcije i prenosa plamena na ostatak drvene krovne konstrukcije, zatim na krov,

te se plamen dalje prenosio na niže spratove objekta, usljed čega je objekat u potpunosti izgorio.

Iz zahtjeva za naknadu štete na objektu i stvarima po osnovu osiguranja od požara od 17.03.2021. godine, sud je utvrdio da se punomoćnik oštećenog obratio „Drina osiguranju“ sa zahtjevom za naknadu štete, i to za izgradnju objekta, a po predračunu u iznosu od 370.613,57 KM, umanjeno za amortizaciju od 2%, odnosno iznos od 7.412,27 KM, minus 10% spašeni dio, odnosno iznos od 37.061,00 KM, što je ukupan iznos od 326.140,30 KM, te naknadu za raščišćavanje uništenog objekta u iznosu od 9.784,20 KM, dakle, ukupan iznos potraživane naknade iznosi 335.924,20 KM sa advokatskim troškovima u iznosu od 1.200,00 KM.

Iz isprave stalnog sudskog vještaka protivpožarne zaštite Fehreta Ibrak od 05.01.2021. godine, sud je utvrdio da je do požara u objektu došlo usljed pregrijavanja limenog dimovodnog kanala prilikom loženja vatre u kaminu, te prenosa temperature na drvenu krovnu konstrukciju, pri čemu je došlo do paljenja iste i širenja požara na cijelu krovnu konstrukciju i objekat.

Inače, osnov tužbenog zahtjeva među strankama nije sporan.

Iz rješenja Odsjeka za prostorno uređenje, građevinarstvo i stambeno – komunalne poslove, Opštinske administrativne službe Opštine Trnovo broj 04-364-36/08 od 14.07.2008. godine sud je utvrdio da je data urbanistička saglasnost O. D. iz B. za dogradnju nadstrešnice uz stambeni objekat u okviru usvojenih Izmjena Regulacionog plana „Sportsko-rekreacionog područja Jahorina“ Opština Trnovo na parceli označenoj kao k.č. 3004/1 k.o. D., ukupne površine 9 m².

Iz rješenja Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove broj 28/3-952-59/03 od 26.06.2003. godine sud je utvrdio da se dozvoljava na osnovu Rješenja o odobrenju za dogradnju i nadogradnju objekta broj 02-2-361-37 od 29.12.1990. godine i Rješenja o sanaciji objekta Sekretarijata za urbanizam, stambeno-komunalne i imovinsko–pravne poslove Opštine Trnovo broj 04-361-2/I od 18.05.2000. godine uknjižba u katastar nekretnina: KKU 221 k.o. D. –k.č. 3004/65 k.o. D. i to stambena zgrada u tlocrtu površine 122 m² koja se sastoji od: prizemlje površine 102 m², prvi sprat površine 75 m², potkrovlje površine 58 m² u korist O. D. sa dijelom 1/1.

Svjedok I. F. je izjavio da je dana 01.05.2021. godine izlazio na lice mjesta radi pregleda izgorjele vikendice, da je bio angažovan od strane Drina Osiguranja, te da je prilikom izlaska na lice mjesta zatekao tragove izgorjelog objekta. Izjavio je da je objekat imao prizemlje, sprat i potkrovlje, da su prizemlje i sprat izgrađeni od tvrdog materijala, a da je gornji sprat bio izgrađen od drvene konstrukcije, da je prizemni dio objekta bio minimalno zahvaćen, odnosno da su ostali zidovi, prozori i podna ploča. Također je naveo da po njegovom mišljenju nije bilo potrebno rušiti cijeli objekat, budući da su temeljna konstrukcija i podna ploča ostali neporemećeni, da su zidovi u prizemlju ostali u funkciji, a da je prvi sprat objekta nakon požara trebalo ispitati u smislu stabilnosti zidova. Svjedok navodi da je vrijednost temelja, podne ploče i zidova u prizemlju u odnosu na vrijednost cijelog objekta 20%. Svjedok je

nadalje naveo da je visinu štete na objektu obračunao na 138.583 KM, a da je do tog iznosa došao na način da je računao statističku vrijednost stana koja je propisana na web portalu za S., koja u konkretnom slučaju iznosi 1.174,00 KM i koji se odnose na direktne troškove gradnje stana u S., obzirom da u taj iznos neće biti obračunati troškovi priključka, rente i vanjskog uređenja. Zatim, svjedok je naveo da je amortizovana suma, sa amortizacijom od 17 godina i ekonomskim vijekom objekta od 60 godina, 729,00 KM/m², dok je tržišna vrijednost utvrđena na iznos od 200.945,00 KM.

Iz nalaza i mišljenja vještaka građevinske struke Begović Zijada od 06.12.2021. godine, kao i dopune nalaza od 05.01.2022. godine, sud je utvrdio da vještak nije sa sigurnošću mogao utvrditi da je bilo neophodno rušiti objekat do temelja, da je prilikom izrade nalaza i mišljenja koristio fotografije koje su se nalazile u spisu, kao i nalazom vještaka Ibrahimović Ferida, te da je na osnovu istih pretpostavio da su se zidovi koji su ostali nakon opožarenja mogli koristiti, ali da nikako sa sigurnošću ne može reći da li se objekat morao rušiti ili ne, budući da je prilikom izlaska na licu mjesta zatekao već porušen objekat, odnosno samo temelje prekrivene snijegom. Vještak je nadalje naveo da je visinu amortizacije obračunao na 14,54%, a visinu štete na objektu u iznosu od 246.845,50 KM, ukoliko ostatak ima vrijednost bez potrebnog ispitivanja, a ukoliko ostatak nema vrijednost, šteta je procijenjena na iznos od 262.417,50 KM, dok je visina štete na stvarima procijenjena na iznos od 106.755,00 KM, a koju je vještak utvrdio na osnovu odlaska u prodavnice i tržne centre, te salone namještaja, napominjući da on do sada nije radio vještačenje na stvarima, te da je to zadatak za vještake ekonomske struke. Vještak je nadalje naveo da u situacijama u kojima nije moguće utvrditi da li je nakon opožarenja potrebno rušiti cijeli objekat, pravila struke nalažu da se prije preduzimanja bilo kakvih radnji ostaci moraju ispitati, a za koje ispitivanje su nadležni instituti za građevinarstvo koji raspolažu potrebnom opremom, da su takvi poduhvati povezani sa visokim finansijskim izdacima, te da niko bez takvog ispitivanja, a samo vizuelnim pregledom, ne bi mogao utvrditi da li bi takvo rušenje bilo neophodno.

Sud je cijenio nalaz vještaka Begović Zijada na slijedeći način: po ocjeni suda bez obzira što vještak Zijad Begović nije vještak ekonomske struke sud je prihvatio da dosudi iznos od 53.377,50 KM naknade iz osiguranja za stvari krećući se u okviru postavljenog preciziranog tužbenog zahtjeva za stvari, te uzimajući u obzir da je u Polisi osiguranja broj 29981 od 03.02.2020. godine osigurana suma za stvari 78.540,00 KM. Među strankama nije sporno da je tuženi tužiocu isplatio dio naknade iz osiguranja za stvari u iznosu od 12.000,00 KM.

Odredbom člana 50 stav 5 Uslova za osiguranje imovine je propisano da ako za osigurane stvari domaćinstva koje su potpuno uništene ili nestale, osiguranik ne može da dokaže starost tj. ne posjeduje mjerodavne dokaze o datumu njihove nabavke, niti može da ih identifikuje, osiguravač je u obavezi nezavisno od toga po kom paketu je zaključeno osiguranje, da nadoknadi štetu najviše do 50% od nabavne vrijednosti novih stvari istih po tipu i kvalitetu kao uništene stvari ali najviše do ugovorene sume osiguranja za stvari domaćinstva.

Sud je poklonio vjeru nalazu vještaka Begović Zijada i dopuni nalaza od 05.01.2022. godine da su troškovi gašenja i čišćenja objekta u ukupnom iznosu od 7.806,00 KM i to za gašenje 1.000,00 KM i čišćenje ostataka 6.806,00 KM.

Pošto je nesporno isplaćeno 5.000,00 KM na ime raščišćavanja u vansudskom postupku u okviru sume od 138.583,00 KM sud je dosudio prema nalazu vještaka Begović Zijada na ime naknade za raščišćavanje i gašenje iznos od 2.806,00 KM.

Odlučujući o dijelu tužbenog zahtjeva za isplatu naknade iz osiguranja za objekat sud je poklonio vjeru nalazu vještaka Zijada Begović i to dopuni nalaza u dijelu koji se odnosi da se može prihvatiti da su upotrebljivi dijelovi objekta: temelji, podna ploča i zidovi u prizemlju. Sud je ovaj dio nalaza vještaka prihvatio jer je taj dio nalaza doveo u vezu i sa ispravom - nalazom vještaka Ibrahimović Ferida. Svjedok Ibrahimović Ferid u svojoj ispravi od 10.05.2021. godine i prilikom saslušanja u svojstvu svjedoka je naveo da je vrijednost upotrebljivog dijela spornog objekta 20%. Sud je iskazu svjedoka Ibrahimović Ferida i ispravi – procjeni ostatka građevinske vrijednosti objekta od 10.05.2021. godine poklonio vjeru jer je ovaj svjedok bio na licu mjesta neposredno poslije požara, a prije rušenja objekta. Ovaj svjedok navodi u svom iskazu da su upotrebljivi dio objekta temeljna konstrukcija, podna ploča i zidovi u prizemlju, da ploča iznad prizemlja i sprat nisu upotrebljivi.

Sud nije poklonio vjeru dijelu isprave koji se odnosi na visinu utvrđene štete od strane svjedoka Ibrahimović Ferida jer je po načelu neposrednosti sud proveo dokaz vještačenjem po vještaku Begović Zijadu koji je dao svoj nalaz, a nakon što je obavio pregled lica mjesta i nakon što je pregledao dokumentaciju u spisu, a nakon toga dao i nalaz i dopunu nalaza.

Sud je poklonio vjeru i fotodokumentaciji i zapisniku o uviđaju Policijske uprave Istočno Sarajevo broj 16-02/1-409/20 od 28.12.2020. godine koji potvrđuju iskaz svjedoka Ibrahimović Ferida.

Iz uvida u fotodokumentaciju sa lica mjesta sud zaključuje da se može pokloniti vjera iskazu ovog svjedoka jer se fotografije sa lica mjesta i zapisnika sa lica mjesta podudaraju sa iskazima ovog svjedoka, a takođe se iskaz ovog svjedoka dopunjuje sa nalazom vještaka protivpožarne zaštite Ibrak Fehreta.

Po ocjeni suda svjedok Ibrahimović Ferid je bio na licu mjesta, pregledao objekat, procijenio u svojoj ispravi koji dio objekta je upotrebljiv, odnosno da je upotrebljiv temelj, podna ploča i zidovi u prizemlju.

Prihvatajući obrazloženje iz rješenja Apelacionog suda da sud treba odlučiti u visini osigurane sume, a da se pri tome ne isplati veći iznos od iznosa koji je zaista nastao od nastupjelog osiguranog slučaja sud je dosuđujući iznos za objekat od 63.893,40 KM isti dosudio na slijedeći način:

Nesporno je da je osigurana suma za objekat 261.800,00 KM, a prihvatajući iskaz svjedoka Ibrahimović Ferida, fotodokumentaciju, zapisnik o uviđaju na licu mjesta i u opisanom dijelu nalaza vještaka Begović Zijada da je vrijednost objekta

246.845,50 KM sud je izbio iz ovog iznosa 20% upotrebljivog dijela objekta i to temelja, podne ploče i zidova u prizemlju. Prema nalazu vještaka Begović Zijada vrijednost objekta je 246.845,00 KM – 20% je 197.476,40 KM. Pošto je punomoćnik tužioca navela da je nesporno u vansudskom postupku na ime naknade iz osiguranja za objekat isplaćeno 133.573,00 KM onda je sud dosudio na ime naknade za objekat iznos od 63.893,40 KM ($246.845,50 \text{ KM} - 20\% = 197.476,40 \text{ KM} - \text{isplaćeno nespornih } 133.573,00 \text{ KM}$, tako da je dosuđena naknada iz osiguranja 63.893,40 KM). Radi svega navedenog sud je od preciziranog tužbenog zahtjeva od 165.232,00 KM usvojio 120.076,90 KM i to za naknadu iz osigurane sume za stvari kako je naprijed već obrazloženo 53.377,50 KM, zatim naknadu za gašenje i raščišćavanje 2.806,00 KM i naknadu iz osigurane sume za objekat 63.893,40 KM ($53.377,50 + 2.806,00 + 63.893,40 = 120.076,90 \text{ KM}$).

Sud je poklonio vjeru nalazu i mišljenju vještaka građevinske struke i u dijelu stope amortizacije objekta u iznosu od 15,54 %. Po ocjeni suda prigovor na visinu stope amortizacije je paušalan od strane punomoćnika tuženog jer se radi o stručnom pitanju, a u prigovoru nije navedeno na osnovu kojeg propisa prigovara stopi amortizacije koju je našao vještak Begović Zijad.

Odlučujući o tužbenom zahtjevu sud je donio odluku kao u izreci, a na osnovu člana 919, 925 i 942 Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ“, broj 29/78, 39/85 i 57/89 i „Službeni list RBiH“ broj 2/92, 13/93 i 13/94) kao preuzetog zakona, te na osnovu člana 28 Uslova za osiguranje imovine.

Odredbom člana 919 stav (1) Zakona o obligacionim odnosima je propisano da kada se dogodi osigurani slučaj da je osiguravač dužan isplatiti naknadu ili svotu određenu ugovorom u ugovorenom roku koji ne može biti duži od četrnaest dana, računajući od dana kada je osiguravač dobio obavještenje da se osigurani slučaj dogodio.

Prema tome, odlučujući o kamatama sud smatra da je prema odredbama člana 919 stav (1) Zakona o obligacionim odnosima tuženi pao u docnju, a pored glavnice duuguje i kamatu po Zakonu o visini stope zakonske zatezne kamate prema odredbi člana 277 Zakona o obligacionim odnosima počev od 23.01.2021. godine.

Iz obavještenja o prijemu zahtjeva za naknadu štete od 29.03.2021. godine sud je utvrdio da je zahtjev za naknadu štete zaprimljen od strane tuženog 08.01.2021. godine od kad se računa rok od 14 dana za isplatu naknade štete.

Sud je cijenio i ostalu materijalnu dokumentaciju ali je nije, po ocjeni suda, nužno posebno cijeniti s obzirom da nije sporna legitimacija i osnov tužbenog zahtjeva, nego je sporna samo visina tužbenog zahtjeva.

Odlučujući o troškovima parničnog postupka sud je donio odluku kao u izreci, a na osnovu člana 120 stav (2) Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine posebno vodeći računa o uspjehu u sporu parničnih stranaka u pojedinim fazama postupka. Spram vrijednosti označene u tužbi od 350.000,00 KM, tužilac je uspio u sporu sa 77% jer je sud računao i uplaćeni iznos poslije podnošenja

tužbe od 150.583,00 KM i dosuđeni iznos od 120.076,90 KM. Sud je odlučivao spram uspjeha u pojedinim fazama postupka i to za sastav tužbe, a spram uspjeha u sporu od 77 % 1.309,00 KM ($1.700,00 \text{ KM} \times 77\% = 1.309,00 \text{ KM}$). Na ime takse na tužbu u iznosu od 2.000,00 KM $\times 77\% = 1.540,00 \text{ KM}$. S obzirom da je tužbeni zahtjev na pripremnom ročištu smanjen na iznos od 165.232,00 KM, a sud usvojio dio preciziranog tužbenog zahtjeva u iznosu od 120.076,90 KM, tužilac je na pripremnom ročištu i do kraja postupka uspio sa 73 %.

Sud je nadalje priznao, a u skladu sa članom 2 Tarifnog broja 2 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 68/05), a u skladu sa uspjehom u postupku u fazi pripremnog ročišta do okončanja postupka, u skladu sa preciziranim tužbenim zahtjevom od 165.232,00 KM za pristup na pripremno ročište od 02.11.2021. godine, pristup na ročište za glavnu raspravu od 21.12.2021. godine, pristup na ročište 11.03.2022. godine, zatim na ročište za glavnu raspravu 23.10.2023. godine i pristup na lice mjesta priznao iznose od po 703,72 KM, odnosno ukupno za 5 radnji 3.518,60 KM ($350 \text{ bodova} + 132 \text{ boda} = 482 \times 2 \text{ KM} = 964,00 \text{ KM}$ po jednoj radnji $\times 73\% = 703,72 \text{ KM} \times 5 \text{ radnji} = 3.518,60 \text{ KM}$) + 1.309,00 KM na ime sastava tužbe po Advokatskoj tarifi, na ime sastava žalbe iznos od 657,00 KM, a spram uspjeha u sporu.

Za taksu na presudu sud je priznao 1.460,00 KM spram preciziranog tužbenog zahtjeva od 165.232,00 KM, a u odnosu na uspjeh u sporu od 120.076,90 KM (taksa na presudu iznosi 1.460,00 KM, a spram uspjeha u sporu od 73%), te 250,00 KM na ime nužnih troškova vještačenja.

Sud je priznao nagradu advokatu za odsustvo iz kancelarije u trajanju od 7 sati, za prisustvo na ročištima u sudu i na licu mjesta prilikom vještačenja u iznosu od 420,00 KM $\times 73\%$ spram uspjeha u sporu = 306,60 KM.

Sud je priznao punomoćniku tužioca troškove prevoza na relaciji B. – J.– B., a ne iz B.L. u iznosu od 241,99 KM ($221 \text{ km} \times 2 = 442 \text{ km} \times 30\% \times 2,50 \text{ KM} = 241,90 \text{ KM}$), a spram uspjeha u sporu.

Sud je priznao ukupne troškove zastupanja po Advokatskoj tarifi 6.033,19 KM, na ime takse na tužbu 1.540,00 KM, takse na presudu 1.460,00 KM, te nužni dio troškova vještačenja u iznosu od 250,00 KM, što sve ukupno iznosi na ime troškova parničnog postupka 9.283,19 KM.

Preko dosuđenog iznosa sud je odbio troškove parničnog postupka kako je obrazloženo kad je u pitanju zastupanje po Advokatskoj tarifi, naknada takse za tužbu i presudu, odsustvo iz kancelarije i troškove prevoza što je već obrazloženo.

Dakle, sud je priznao tužiocu ukupne troškove parničnog postupka u iznosu od 9.283,19 KM.

Sud je odbio zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka za paušal jer punomoćnik tužioca nije obrazložila koje radnje je preduzela da bi se priznao paušal.

Dalje, sud nije priznao nagradu za sastav odgovora na prigovor mjesne nadležnosti, jer ta radnja, po ocjeni suda, nije bila potrebna za odluku o prigovoru.

Takođe sud nije priznao sastav podneska kojim se izjašnjava na dopunu nalaza i mišljenja jer se ne smatra obrazloženim podneskom, te ta radnja nije bila potrebna.

Takođe sud nije priznao nagradu za sastav podneska kojim se uređuje tužba od 11.03.2022. godine, jer se ne radi o obrazloženom podnesku nego samo usklađivanje tužbenog zahtjeva sa nalazom vještaka. Radi toga sud smatra, prema odredbi člana 121 stav (1) Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine da te radnje nisu bile nužne, a po ocjeni suda ne smatraju se obrazloženim podneskom.

Sud takođe nije priznao troškove prevoza punomoćnika tužioca na relaciji B. L. – B. – B. L. zbog dolaska na održana ročišta (upotreba vlastitog automobila) jer ti troškovi po ocjeni ovog suda nisu bili nužni za vođenje ovog postupka imajući u vidu mogućnost tužioca da u postupku angažuje jednako kvalifikovanog punomoćnika sa područja Distrikta. Takvo pravno shvatanje je zauzeo i Panel za ujedanačavanje sudske prakse iz građanske oblasti na sastanku održanom u Sarajevu 30.01.2014. godine, koje shvatanje je objavljeno 22.07.2014. godine na internet stranici Centra za sudsku dokumentaciju.

Sud takođe nije priznao troškove poreza punomoćniku tužioca jer nije jasno o kojem se porezu radi i po kojoj stopi poreza, a punomoćnik tužioca nije dokazala da je obvezik PDV-a.

Sud nije prihvatio nagradu po Advokatskoj tarifi za zahtjev punomoćnika tužioca za naknadu štete od 17.03.2021. godine u vansudskom postupku u iznosu od 1.700,00 KM jer nije bio potreban radi vođenja parnice kako je to propisano odredbom člana 121 stav (1) Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Sud je priznao punomoćniku tuženog po Advokatskoj tarifi RS pristup na ročište 23.10.2023. godine iznos od 964,00 KM, a kako je tuženi uspio u sporu sa 23% sud je priznao 221,72 KM za pristup na ročište 23.10.2023. godine.

Sud je takođe priznao nužne troškove vještačenja u iznosu od 687,50 KM.

Pored toga sud je priznao na ime sastava žalbe po AT Federacije BiH iznos od 2.385,00 KM a spram uspjeha u sporu od 23% iznos od 548,55 KM. Zatim sud je na ime takse na žalbu priznao iznos od 460,00 KM, a spram uspjeha u sporu od 23%.

Sud je priznao punomoćniku tuženog odsustvo iz kancelarije 60,00 KM za pristup na ročište 23.10.2023. godine, a spram uspjeha u sporu od 23% iznos od 13,80 KM, tako da spram uspjeha u sporu sud je tuženom priznao ukupne troškove u iznosu od 1.931,57 KM.

Primjenjujući pravilo o procesnom prebijanju sud je tužiocu priznao ukupne troškove u iznosu od 7.351,62 KM.

Radi svega navedenog odlučeno je kao u izreci presude.

SUDIJA

Emina Mulahalilović

POUKA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Apelacionom sudu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u roku od 30 dana, računajući od dana dostavljanja, a posredstvom ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i suprotnu stranu.